

The Relationship Between Language Learning Strategies and English Learning Behaviors and Teaching Management Efficiency and Learning Success of Students of The English Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University

Thitaporn Putklang¹, and Nalin Simasathiansophon^{2*}

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University, Buriram, Thailand

² College of Hospitality Industry Management, Suan Sunandha Rajabhat University, Nakhonpathom, Thailand

Article Info

Research Article

Article history:

Received: 10 April 2025

Revised: 24 June 2025

Accepted: 24 June 2025

Keyword

Language learning strategies,
English learning behaviors,
Teaching management
efficiency,
Learning success

*Corresponding author:

nalin.si@ssru.ac.th

Abstract

This research aims to 1) Examine the relationship between language learning strategies and instructional performance among English major students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Buriram Rajabhat University; 2) Investigate the relationship between language learning strategies and academic success among English major students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Buriram Rajabhat University; 3) Explore the relationship between English learning behaviors and instructional performance among English major students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Buriram Rajabhat University; and 4) Study the relationship between English learning behaviors and academic success among English major students in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Buriram Rajabhat University. The data were collected from a sample of 178 English major students using simple random sampling. The research instrument was a questionnaire with a content validity index (CVI) ranging from 0.88 to 1.00. The data were analyzed using multiple correlation and multiple regression analysis. The findings revealed that 1) Language learning strategies in terms of memory strategies, compensation strategies, and achievement-oriented strategies were positively correlated with teaching management efficiency at the 0.05 significance level. 2) Language learning strategies in terms of compensation strategies, and achievement-oriented strategies were positively correlated with learning success at the 0.05 significance level. 3) English learning behavior in terms of the use of techniques and learning tools was positively correlated with teaching management efficiency at the 0.05 significance level, and 4) English learning behaviors in terms of achievement motivation, time management for learning, reviewing and preparation for learning, and the use of techniques and learning tools were positively correlated with learning success at the 0.05 significance level.

ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนภาษาและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

จิตาพร พุดกลาง¹ และนลิน สิมะเสถียรโสภณ^{2*}

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

² วิทยาลัยการจัดการอุตสาหกรรมบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ข้อมูลบทความ	บทคัดย่อ
บทความวิจัย	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 2) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษและความสำเร็จในการศึกษาในระดับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ 3) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้อังกฤษและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และ 4) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้อังกฤษและความสำเร็จในการศึกษาในระดับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 178 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งมีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.88-1.00 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การเรียนภาษา ด้านการจำ ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) กลยุทธ์การเรียนภาษา ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 4) พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการจัดการกับเวลาเรียน ด้านการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียนและด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
คำสำคัญ	
กลยุทธ์การเรียนภาษา	
พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ	
ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน	
ความสำเร็จในการเรียน	

บทนำ

ปัจจุบันภาษาถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากการสื่อสารในทั่วโลกนิยมใช้ภาษาเป็นสื่อกลาง โดยเฉพาะภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาระดับสากลในการนำมาใช้ติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการจัดการศึกษา ทั้งนี้ภาษาอังกฤษยังคงถูกใช้เป็นภาษาต่างประเทศและมีการนำไปใช้ในระบบการศึกษาอย่างกว้างขวางในหลายประเทศ เช่น ประเทศไทย ประเทศจีน และประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น (Crystal, 2003, อ้างถึงในปณิชา นิติสกุล

วุฒิ และทรงศรี สรณสถาพร, 2557) นอกจากนั้น ประเทศในกลุ่มอาเซียน (Association of South East Asian Nations: ASEAN) ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการลงนามความร่วมมืออย่างเป็นทางการเพื่อสร้างเขตการค้าเสรีในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีการส่งเสริมให้แต่ละประเทศสามารถเคลื่อนย้ายการลงทุนระหว่างประเทศได้อย่างเสรีมากยิ่งขึ้น ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากในการพูดคุยและการทำงานในหลายประเทศ หากคุณเก่งภาษาอังกฤษ คุณจะมีความได้เปรียบในการทำงานและพูดคุยกับผู้คนได้มากขึ้น ไม่ว่าจะ

ที่บ้านหรือเมื่อเดินทางไปเที่ยวอื่น ๆ (วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ และคณะ, 2563) การเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้อาจารย์ผู้สอนต้องมีการปรับตัวและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้กลายเป็นบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่โลกการทำงานในอนาคต (ศรเนตร อารีโสภณพิเชษฐ, 2557) ซึ่งสำหรับปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรก ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการสอนที่เน้นความสำคัญของโครงสร้างภาษาหรือโครงสร้าง ไวยากรณ์ เพราะเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ทางภาษาดีจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ไปใช้ได้ เป็นอย่างดี แต่กลับพบว่าไม่จำเป็นการเรียนแบบไวยากรณ์และการแปล หรือการสอนแบบฟังพูดต่างก็ไม่ได้ผล เพราะผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ (ประสิทธิ์ พลิตโธ พระครูสิทธิธรรมนิเทศ (พระครูปลัด) และคณะ, 2566) ดังนั้น การเรียนรู้วิธีการเรียนเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี เมื่อนักเรียนพยายามอย่างเต็มที่และมีนิสัยการเรียนที่ดี พวกเขาจะเรียนภาษาได้ดีขึ้น หากใครเรียนได้ไม่ดีอาจเป็นเพราะพวกเขาไม่ยอมทุ่มเทความพยายาม ดังนั้น การมีนิสัยการเรียนที่ดีสามารถช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น (วันเพ็ญ ภูมิรินทร์ และคณะ, 2563)

นอกจากนั้น กระบวนการจัดการเรียนการสอนก็ถือเป็นตัวแปรอีกประการหนึ่งที่เป็นกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเนื้อหาวิชาได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากแนวทางของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังพบว่า แนวทางในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้นแบ่งออกเป็น 1) อาจารย์ผู้สอนจะต้องจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน 2) การมีกระบวนการฝึกทักษะและวิธีการคิดที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดและเพิ่มพูนทักษะในการจัดการตนเองเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและนำมาประยุกต์ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหา และ 3) มีการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (ทินพันธ์ บุญธรรม, 2556) ดังนั้น

จากแนวทางการจัดการศึกษาจะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนถือเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งหากผู้เรียนมีการวางแผนกลยุทธ์ทางการเรียนให้ดี มีการปรับพฤติกรรมการเรียนควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอนก็จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนภาษาและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลลัพธ์ที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษ การปรับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้บรรลุความสำเร็จในการเรียนอันส่งผลให้มีผลการเรียนที่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด รวมถึงหลักสูตรสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษและความสำเร็จในการศึกษาในระดับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้อังกฤษและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
4. เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้อังกฤษและความสำเร็จในการศึกษาในระดับ

นักศึกษาศาสาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา Language Learning Strategies ถือเป็นกระบวนการคิดวิธีการคิด หรือเทคนิคต่าง ๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้นอันทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถในการเรียนได้เป็นอย่างดีส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยชูดิพร เหล็กคำ (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้กลยุทธ์ทางการเรียนว่าเป็นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายหรือเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพผู้เรียนตามที่หลักสูตร โดยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลัก ๆ มี 2 ด้าน คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน เขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณตามเกณฑ์ของแต่ละระดับชั้น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คติวิจารณ์ญาณ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารความก้าวหน้าทางการเรียนตามหลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการจากผลการสอบวัดระดับชาติและความพร้อมในการศึกษาต่อการศึกษาหรือการทำงาน และ 2) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ได้แก่ มีคุณลักษณะและค่านิยมที่ดีตามที่สถานศึกษากำหนด โดยไม่ขัดกับกฎหมายและวัฒนธรรมอันดีของสังคม ความภูมิใจในท้องถิ่นและความเป็นไทยยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและความหลากหลาย สุขภาวะทางร่างกาย และลักษณะจิตสังคม นอกจากนั้นสมพร โกมารทัต (2559) และอมรรวดี ทัพพุน (2554) ได้จำแนกองค์ประกอบของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาว่าประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการจำ (Memory Strategies) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง (Compensation Strategies) และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ (Achievement-oriented Strategies) ซึ่งเหล่านี้จะมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ (English Learning Behaviors) จะเป็นพฤติกรรมการแสดงออกและการปฏิบัติตนในการเรียนทั้งที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและนอก

ห้องเรียนด้วยการใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนอันส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น จันทิมา ชูวานนท์ และคณะ (2562) จึงได้กล่าวว่างค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนของมนุษย์มีองค์ประกอบที่สำคัญจะประกอบด้วย 1) การรับรู้ เป็นการแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามากระทบกับ อวัยวะรับสัมผัส ทั้งห้าและส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อการแปลความ 2) การเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลค่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจาก ประสบการณ์หรือการฝึกฝน มิใช่ผลจากการตอบสนองของสัญชาตญาณ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ และ 3) การคิด เป็นกระบวนการของสมองในการสร้างสัญลักษณ์หรือภาพให้ปรากฏในสมอง เพื่อเป็นตัวแทนของวัตถุสิ่งของ เหตุการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อูบลรัตน์ เพ็งสฤติย์ (2556); ผ่องใส เพ็ชรรักรักษ์ และคณะ (2555); ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ๋นมารมณูเลิศ (2553) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ ด้านเจตคติในการเรียน (Attitude Towards Learning) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ด้านการจัดการกับเวลาเรียน (Time Management for Learning) ด้านการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน (Reviewing and Preparation for Learning) และด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน (Use of Techniques and Learning Tools) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน (Teaching Management Efficiency) ซึ่งประกอบด้วย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (Teaching Activities) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน (Teaching Process Management) ด้านเนื้อหาที่สอน (Content of the Lessons) และด้านสื่อประกอบการสอน (Teaching Materials) และเกิดสำหรับความสำเร็จในการเรียน (Learning Success) ที่ประกอบด้วย ด้านองค์ความรู้ที่ได้รับ (Acquired Knowledge) ด้านการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ (Application of knowledge) และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Outcomes) ที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพเพิ่มขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

H1 กลยุทธ์การเรียนภาษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

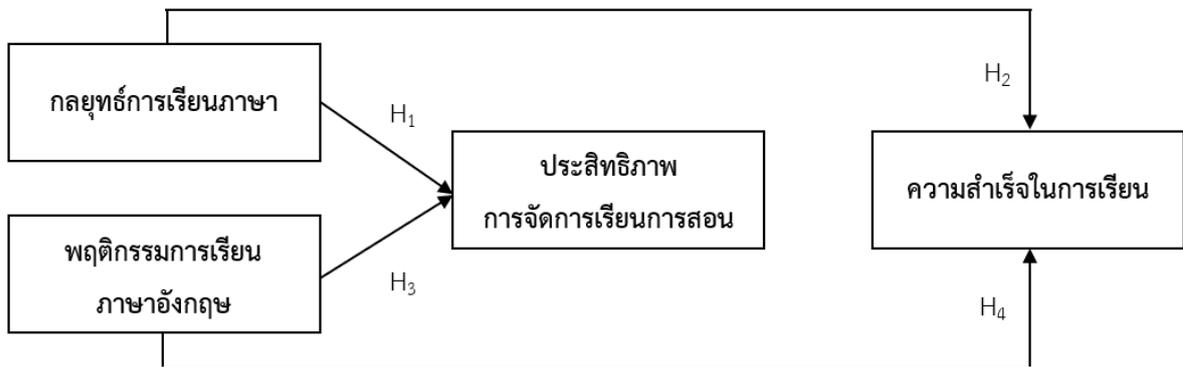
H2 กลยุทธ์การเรียนภาษา มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน

H3 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน

H4 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนภาษาและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังรูปภาพที่ 1

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population) ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 318 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2567)

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 178 คน โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตารางเครซีแอนด์มอร์แกนโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือแบบสอบถาม ซึ่งได้ถูกพัฒนาขึ้นตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ โดยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปี หมู่เรียน และเกรดเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามที่มีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งครอบคลุมกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับการสำรวจผ่านแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเจตคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจในการประสบความสำเร็จ ด้านการบริหารจัดการเวลาเรียน ด้านการ

ทบทวนและการเตรียมตัวก่อนเรียน และด้านการใช้เทคนิคและอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้รับการสำรวจผ่านแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งครอบคลุมประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหาที่สอน และด้านสื่อประกอบการสอน

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้ถูกจัดทำขึ้นในรูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งครอบคลุมถึงความสำเร็จในการเรียนใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ที่ได้รับ ด้านการนำความรู้ไปใช้ และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2. วิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 นำแบบสอบถามที่ได้จากการระดมสมองกับตัวแทนอาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ไปตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ด้านการจัดการศึกษา และด้านการศึกษาวิจัยและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษาและครอบคลุมเนื้อหาของกรวิจัย ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายเพื่อหาค่าเฉลี่ย และค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการวัด โดยตัวแปรกลยุทธ์การเรียนภาษา มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.98 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.88 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 และความสำเร็จในการเรียน มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

2.2 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาที่มีความถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์แล้วนำไปตรวจสอบหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

2.2.1 การนำแบบสอบถามไปทดสอบใช้ (Try-out) กับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน

2.2.2 นำแบบสอบถามไปหาค่าจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discriminant Power) โดยใช้เทคนิค Item - total Correlation ซึ่งกลยุทธ์การเรียนภาษา มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.730 - 0.831 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.725 - 0.891 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.768- 0.875 และความสำเร็จในการเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.793 - 0.896 ซึ่งสอดคล้องกับ Rovinelli and Hambleton (1997) แสดงให้เห็นว่าค่าอำนาจจำแนกมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่ารายข้อของแบบสอบถามมีความสอดคล้องกันระหว่างรายข้อของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

2.2.3 นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีครอนบาค (Cronbach) ซึ่งกลยุทธ์การเรียนภาษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.806 - 0.832 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.806 -0.892 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.839 - 0.880 และความสำเร็จในการเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ระหว่าง 0.847 - 0.900 ซึ่งสอดคล้องกับ Hair et al. (2013); Wong (2013); Hair et al. (2014) แสดงให้เห็นว่า ค่า Alpha มากกว่า 0.7 เป็นค่าที่ยอมรับได้สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้

วิธีรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. จัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยพร้อมตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และความสมบูรณ์ของเอกสาร

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 178 คน ผ่าน Google Form ในช่วง

สัปดาห์การสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ระหว่างวันที่ 30 กันยายนถึง 2 ตุลาคม 2567 รวมระยะเวลา 3 วัน โดย มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา 170 คน

3. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับ พบว่าแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 170 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.51 เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 178 ฉบับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis)

2. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อทำการศึกษารความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized	t	Sig.	Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta				
(Constant)	0.151	0.356		3.425	0.002*		
MRS	0.145	0.069	0.127	2.106	0.037*	0.839	1.192
CTS	0.127	0.094	0.100	1.362	0.175	0.569	1.757
CPS	0.271	0.083	0.257	3.264	0.001*	0.493	2.028
AOS	0.414	0.081	0.383	5.119	0.000*	0.548	1.826

R Square = 0.495, Adjusted R Square = 0.483, Durbin-Watson = 2.255, F = 40.472

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.192-2.028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (Black, 2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) ได้ร้อยละ 48.30 หากพิจารณาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ด้านการจำ (MRS) ด้านการแก้ไข

ข้อบกพร่อง (CPS) และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ (AOS) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ด้านความรู้ความเข้าใจ (CTS) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) (Sig. > 0.05)

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อทำการศึกษารความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและความสำเร็จในการศึกษาในระดับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษากับความสำเร็จในการเรียน (LNS) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients				Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta					
(Constant)	0.889	0.320			2.780	0.006*		
MRS	0.058	0.062	0.057		0.942	0.348	0.839	1.192
CTS	0.047	0.084	0.041		0.561	0.575	0.569	1.757
CPS	0.286	0.075	0.303		3.841	0.000*	0.493	2.028
AOS	0.408	0.073	0.420		5.618	0.000*	0.548	1.826

R Square = 0.494, Adjusted R Square = 0.482, Durbin-Watson = 1.990, F = 40.343

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.192-2.028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (Black, 2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน (LNS) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความสำเร็จในการเรียน (LNS) ได้ร้อยละ 48.20 หากพิจารณาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา พบว่า กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ด้านการแก้ไข

ข้อบกพร่อง (CPS) และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ (AOS) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน (LNS) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ด้านการจำ (MRS) และด้านความรู้ความเข้าใจ (CTS) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน (LNS) (Sig. > 0.05)

3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients				Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta					
(Constant)	0.674	0.400			2.684	0.004*		
ATL	0.137	0.098	0.104		1.402	0.163	0.682	1.466
AMM	0.078	0.092	0.074		0.848	0.398	0.497	2.010
TML	0.151	0.091	0.145		1.658	0.099	0.497	2.014
RPL	0.123	0.091	0.105		1.354	0.177	0.635	1.574

ตารางที่ 3 (ต่อ)

Variables	Unstandardized		Standardized		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients				Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta					
UTL	0.347	0.094	0.334		3.683	0.000*	0.460	2.173

R Square = 0.380, Adjusted R Square = 0.361, Durbin-Watson = 2.103, F = 20.065

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.466-2.173 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (Black, 2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) ได้ร้อยละ 36.10 หากพิจารณาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน (UTL) มีความสัมพันธ์กับ

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านเจตคติในการเรียน (ATL) ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (AMM) ด้านการจัดการกับเวลาเรียน (TML) และด้านการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน (RPL) ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน (TME) (Sig. > 0.05)

4. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อทำการศึกษาคำสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้อังกฤษและความสำเร็จในการศึกษาในระดับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียน (LNS) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

Variables	Unstandardized		Standardized		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	Coefficients		Coefficients				Tolerance	VIF
	B	Std. Error	Beta					
(Constant)	0.825	0.323			2.553	0.012*		
ATL	-0.004	0.079	-0.004		-0.052	0.958	0.682	1.466
AMM	0.160	0.074	0.169		2.155	0.033*	0.497	2.010
TML	0.219	0.074	0.233		2.974	0.003*	0.497	2.014
RPL	0.160	0.073	0.151		2.176	0.031*	0.635	1.574
UTL	0.286	0.076	0.307		3.770	0.000*	0.460	2.173

R Square = 0.498, Adjusted R Square = 0.483, Durbin-Watson = 1.866, F = 32.577

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่า VIF มีค่าเท่ากับ 1.466-2.175 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Black (Black, 2006) ดังนั้น แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันสูง ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณพบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีตัวแปรอย่างน้อย 1 ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน (LNS) โดยสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความสำเร็จในการเรียน (LNS) ได้ร้อยละ 48.30 หากพิจารณาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า พฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (AMM) ด้านการจัดการกับเวลาเรียน (TML) ด้านการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน (RPL) และด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน (UTL) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน (LNS) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ พฤติกรรมกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านเจตคติในการเรียน (ATL) ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน (LNS) (Sig. > 0.05)

การอภิปรายผล

1. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนภาษากับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และ ตามสมมติฐานการวิจัยที่ 1 กลยุทธ์การเรียนภาษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า กลยุทธ์การเรียนภาษา ด้านการจำ ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก กลยุทธ์การเรียนภาษาถือเป็นเทคนิคและวิธีการที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่จะต้องมีและนำมาใช้ในการเรียนเพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น หากผู้เรียนมีกลยุทธ์การเรียนที่หลากหลายก็จะส่งผลให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพของอาจารย์ผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของปณิชา นิติสกุลวุฒิ และทรงศรี สรณสถาพร (2557) ที่พบว่า 1) นักเรียนไทยและนักเรียนในกลุ่มอาเซียนมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่สูง โดยกลยุทธ์ที่มีการใช้มาก

ที่สุดคือกลยุทธ์ทางอารมณ์ ขณะที่กลยุทธ์ที่มีการใช้ต่ำที่สุดคือกลยุทธ์การจำ 2) เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนไทยและนักเรียนในกลุ่มอาเซียน พบว่านักเรียนไทยมีการใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์ในระดับที่สูงที่สุด ขณะที่กลยุทธ์การจำนั้นมีการใช้ในระดับที่ต่ำที่สุด ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนอาเซียนก็มีการใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์ในระดับสูงสุดเช่นกัน แต่กลับมีการใช้กลยุทธ์การชดเชยในระดับที่ต่ำที่สุดเช่นกัน นอกจากนี้ การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 6 กลยุทธ์ของนักเรียนไทยและนักเรียนอาเซียนยังมีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงอีกด้วย

2. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนภาษากับความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และตามสมมติฐานการวิจัยที่ 2 กลยุทธ์การเรียนภาษา มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน พบว่า กลยุทธ์การเรียนภาษา ด้านการแก้ไขข้อบกพร่อง และด้านการนำไปสู่ความสำเร็จ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน เนื่องจาก ในการเรียนภาษาอังกฤษผู้เรียนจะเทคนิคในการเรียนที่มีความหลากหลายเข้ามาใช้เพื่อให้ตนเองเกิดการจดจำคำศัพท์ทางด้านภาษาให้มากขึ้น ดังนั้น หากผู้มีการนำเทคนิคเกี่ยวกับมีการใช้วิธีการคาดเดาคำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย มีความพยายามในการตั้งใจฟังเมื่อมีคนอื่นพูดภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมองค์ความรู้ให้มากขึ้น และมีการตั้งเป้าหมายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างชัดเจน ซึ่งส่งผลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร โกมารทัต (2559) ที่พบว่า 1) การใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษา 3 สาขาวิชา คือ สาขาภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) นักศึกษาที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน 3) การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนที่มีผลการเรียนดีจะใช้กลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด 4) กลยุทธ์การเรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาในภาษาต่างประเทศ และจะถูกนำไปใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับและบริบทที่แตกต่างกัน 5) กลยุทธ์การเรียนมีผลต่อความสำเร็จในการศึกษาใน

ภาษาต่างประเทศ โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่อง กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ และกลยุทธ์ทางอารมณ์และความรู้สึก

3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และตามสมมติฐานการวิจัยที่ 3 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน พบว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก ฝึกทักษะภาษาอังกฤษผ่านสื่อและเครื่องมือต่าง ๆ ที่ทันสมัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียนเข้ามาช่วยในการเรียนภาษาเพื่อการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภิกา นิรติศัย (2561) ที่พบว่า 1) ระดับทัศนคติและแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีความสูง ขณะที่ระดับการใช้พฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับกลาง 2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสามปัจจัยแสดงให้เห็นว่ามีคู่ปัจจัยจำนวน 3 คู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ขณะที่อีก 3 คู่มีความสัมพันธ์ในระดับกลาง 3) การศึกษาผลกระทบของตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว ได้แก่ ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน พบว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป

4. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับความสำเร็จในการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และตามสมมติฐานการวิจัยที่ 4 พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการจัดการกับเวลาเรียน ด้านการทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียน เนื่องจาก แรงจูงใจในการเรียนถือเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่จะ

ช่วยให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนั้น ในการเรียนผู้เรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดการเกี่ยวกับเวลาเรียนและมีการทบทวนและเตรียมตัวในการเรียนมาล่วงหน้าเป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของวันเพ็ญ ภูมรินทร์ และคณะ (2563) ที่พบว่า ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 และพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่า การมีความพยายามหาวิธีที่จะพัฒนาให้ภาษาอังกฤษของตนเองดีขึ้นเป็นสิ่งสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้เรียนควรมีการศึกษาค้นคว้าหาวิธีการที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองให้มีความหลากหลายเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. จากผลการศึกษาพบว่า การฝึกฝนทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนด้วยตนเองจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น ผู้เรียนจะต้องมีการฝึกฝนทักษะทางด้านภาษาทั้ง 4 ทักษะอย่างสม่ำเสมอเพื่อมีผลการเรียนที่ดีและเกิดความสำเร็จในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ ที่มีใช้สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาในเชิงลึก

2. ควรวิจัยเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การเรียนภาษาและพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและความสำเร็จในการเรียนกับนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ อาทิ นักศึกษาศาษา

ภาษาอังกฤษธุรกิจ หรือนักศึกษาศาขวิชาภาษาอังกฤษ คณะ
ครุศาสตร์ เพื่อให้เห็นความแตกต่างอันนำมาซึ่งการพัฒนา
นักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- จันทิมา ชูวานนท์, ธัญารรณ กำคำ และชมพูนุท ถาวรวงค์. (2562). *เจตคติและพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ชุตินพร เหล็กคำ. (2557). *กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพเด็กด้อยโอกาสโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 57 จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). *การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา*. ตักศิลาการพิมพ์.
- ทินพันธ์ บุญธรรม. (2556). *การบริหารวิชาการกับประสิทธิภาพการสอนของครูคณิตศาสตร์ในโรงเรียนที่ขาดแคลนครูคณิตศาสตร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9* (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา และธีรศักดิ์ อุ๋นมารมญ์เลิศ. (2553). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 1(2), 126-139.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. สุวีริยาสาส์น.
- ปณิชา นิติสกุลวุฒิ และทรงศรี สรณสถาพร. (2557). การใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาเซียน. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี*, 8(16), 39-54.
- ประสิทธิ์ ปลิวโธ พระครูสิริธรรมนิเทศ (พระคุณปลัด), บานชื่น นักการเรียน และพาฝัน ธนากรเมธา. (2566). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตสิรินธรราชวิทยาลัย. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 24(1), 132-140.
- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, อาทร จิตสุนทรชัยกุล และศิริรัตน์ แจ้รงค์สกุล. (2555). *การศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาศาขวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วันเพ็ญ ภูมรินทร์, เบญจพร มีพร้อม, นิกร เทพทอง, ลิดา สิทธิธรรณฤทธิ์, กุลศิริ วรรณกุล, ชนกนถ จินศรี และจริญญาภรณ์ ตาปิน. (2563). *ทัศนคติในการเรียนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 15(2), 29-42.
- ศรเนตร อารีโสภณพิเชฐ. (2557). กลยุทธ์การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์: แผนที่มีโนทัศน์. *วารสารครุศาสตร์*, 42(3), 194-210.
- ศุภิกา นีรัตติย์. (2561). *ทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 9(2), 138-170.
- สมพร โกมารทัต. (2559). *การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในกรุงเทพฯ และปริมณฑล* (รายงานการวิจัย) กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อมราวดี ทัพพูน. (2554). *กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีขั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น ปีการศึกษา 2554* (รายงานการวิจัย) กรุงเทพฯ: สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น.

- อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. (2556). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Hair, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C., & Sarstedt, M. (2013). *A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM)*. CA: Sage Publications.
- Hair, J. F. (Jr.), Hult, G. T. M., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2014). *A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM)*. California, CA: Sage Publications.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-referenced Test Item Validity. *Journal of Educational Research*, 2(2) 49-60.
- Wong, K. K.-K. (2013). Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) Techniques Using Smart PLS. *Marketing Bulletin*, 24(1), 1-32.